

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7C/204/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213201366
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladislav Puškáš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2014:8213201366.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Bardejov JUDr. Vladislav Puškáš v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270 proti žalovanému L. P., nar. XX.XX.XXXX, R. N. XXXX/X, XXX XX A., za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, zastúpený JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Námestie Josipa Andriča č. 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 409,08 EUR s príslušenstvom, dňa 14.1.2014 takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 159,16 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 %ročne od 5.8.2011 do zaplatenia, v lehote 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu z a m i e t a .

Náhradu trov konania žalobcovi a žalovanému vzájomne n e p r i z n á v a .

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu na trovách konania 75,38 EUR, v lehote 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podanou žalobou žiadal žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť mu 409,08 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne od 5.8.2011 do zaplatenia. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovaným uzavrel zmluvu č. P., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky a v zmysle ktorých vypožičal žalovanému 1 ks SIM karty, ktorá mu umožňovala využívať telekomunikačné služby ním poskytované. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 160,49 EUR vyfakturovaných v období 2011/03 - 2011/06. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 21.7.2011 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami článok 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 5.8.2011.

Žalobca okrem zaplatenia ceny služieb sa voči žalovanému domáhal aj náhrady škody vo výške 248,59 EUR. Žalobu vo vzťahu k tomuto nároku odôvodňoval tým, že škoda v uvedenej výške mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia 6120 classic. Škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou (ďalej len „výsledná suma“), t. z. predstavuje škodu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým,

že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný zväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovaný tento svoj zväzok porušil a tak v zmysle dodatku k zmluve mu vznikla povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 497,91 EUR. Náhrady škody sa ale domáha v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní svojho nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 497,91 EUR, lebo ustanovenia dodatku, v ktorých je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v inom konaní označené ako neprijateľné zmluvné podmienky rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Zmluvná pokuta mala totiž ako občianskoprávny inštitút v zmysle dodatkov plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak žalovaný si svoju zmluvnú povinnosť (t. j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplnil. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanému nepríjemné podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovaného a ani sebe zabezpečiť nepríjemný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovaným. Po právoplatnosti skôr citovaného rozsudku žalobca ustanovenia zmlúv (konkrétne dodatkov), ktoré mu súdne rozhodnutie vytykalo dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaný si bol v zmysle dodatku vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.3 dodatku, v ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dokladované paušalizované zmluvné pokuty.

Písomným podaním zo dňa 12.4.2013 ako vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpilo podľa § 93 ods. 2 O.s.p. do konania Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ.

Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorému predvolanie na pojednávanie bolo doručené dňa 4.11.2013, teda riadne a včas a ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania so žiadosťou o prejednanie a rozhodnutie veci v jeho neprítomnosti s tým, že na podanej žalobe trvá. Vec bola prejednaná a rozhodnutá aj v neprítomnosti vedľajšieho účastníka, keď jeho právnomu zástupcovi predvolanie na pojednávanie bolo rovnako doručené riadne a včas a to dňa 4.11.2013 a ktorý svoju neúčast' neospravedlnil. Pre prejednanie veci v neprítomnosti žalobcu i vedľajšieho účastníka boli tak splnené podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Žalovaný na pojednávaní nárok žalobcu uznal čo do dôvodov i výšky v rozsahu povinnosti zaplatiť 159,16 EUR, t. j. v rozsahu žalobcom žiadanej ceny za poskytované telekomunikačné služby. V prevyšujúcej časti žiadal žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť a to z dôvodov, ktorými vedľajší účastník odôvodnil odpor proti platobnému rozkazu.

Vykonaným dokazovaním, najmä oboznámením sa so zmluvou o pripojení, dodatkom k tejto zmluve, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, inými v spise pripojenými listinnými dôkazmi bol zistený tento skutkový stav:

Žalobca dňa 6.9.2004 uzavrel zmluvu o pripojení č. P. so žalovaným, na základe ktorej žalovanému vypožičal 1 kus SIM karty, ktorá žalovanému umožňovala využívať žalobcom poskytované

telekomunikačné služby, o čom svedčí žalobcom predložené písomné vyhotovenie (fotokópia) tejto zmluvy.

Žalobca tvrdí, že žalovaný využíval jeho telekomunikačné služby, ale za obdobie 2011/03 - 2011/06 nezaplatil ich cenu vo výške 160,49 EUR, na dôkaz čoho predložil faktúry číslo 5117286532 zo dňa 23.3.2011 na sumu 50,97 EUR so splatnosťou do 6.4.2011, číslo 5123885669 zo dňa 24.5.2011 na sumu 48,64 EUR so splatnosťou do 7.6.2011, číslo 5127175013 zo dňa 23.6.2011 na sumu 5,98 EUR so splatnosťou do 7.7.2011 a číslo 5120625632 zo dňa 23.4.2011 na sumu 53,57 EUR so splatnosťou do 7.5.2011.

Žalobca je právnickou osobou zapísanou v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v oddieli Sa, vložke číslo: 1142/B s predmetom činnosti okrem iného: zriaďovanie a prevádzkovanie verejných mobilných telekomunikačných sietí a poskytovanie verejnej telefónnej služby prostredníctvom mobilných verejných telekomunikačných sietí. Žalovaný je fyzická osoba - nepodnikateľ.

Predmetom konania tak, ako ho vyjadril žalobca v žalobe je zaplatenie ceny poskytovaných telekomunikačných služieb na základe uzavretej zmluvy o pripojení a náhrada škody ako následok porušenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy a dodatku k nej.

Vzhľadom na obsah zmluvy, z ktorej žalobca svoje nároky odvíja, ide o zmluvu o pripojení uzavretú podľa vtedy platného zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. Zmluva o pripojení nie je zmluvou, ktorá by bola Občianskym zákonníkom upravená ako typ zmluvy a tak práva a povinnosti zo zmluvy pre účastníkov konania vyplývajúce, je treba posudzovať podľa citovaného zákona a práva a povinnosti týmto zákonom výslovne neupravené je treba posudzovať podľa Občianskeho zákonníka, obsahu zmluvy a všeobecných podmienok. Niet pritom sporu, že svojim charakterom ide o zmluvu spotrebiteľskú, lebo žalobca v nich vystupuje ako dodávateľ služby v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý ako fyzická osoba žalobcom poskytované služby odoberal a využíval. Práva a povinnosti zo zmluvy o pripojení vyplývajúce je nutné tak posudzovať aj v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a §§ 52 a násl. Občianskeho zákonníka i Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 4 citovaného zákona účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami,
- b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní,
- c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Podľa článku 5 bod 5.1b všeobecných podmienok žalobcu na poskytovanie verejnej telefónnej služby vydaných podľa § 40 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej iba „všeobecné podmienky“), žalobca má právo na úhradu ceny poskytnutej služby, administratívnych a iných poplatkov podľa cenníka, ako aj súm, k zaplateniu ktorých v prospech tretích osôb prostredníctvom spoločnosti Orange Slovensko sa účastník zaviazal prejavom svojej vôle stanoveným spôsobom, napr. zbierky, produkty tretích osôb poskytované prostredníctvom spoločnosti Orange Slovensko (ďalej len „služby“), v lehote splatnosti podľa článku 11 bod 11.8 týchto všeobecných podmienok.

Podľa článku 11.1 všeobecných podmienok sadzby cien a poplatkov za poskytovanie jednotlivých služieb spoločnosťou Orange Slovensko sú obsiahnuté v platnom cenníku v členení podľa účastníckych programov, tarifikácie v minútach, sekundách alebo iného ocenenia poskytovania služby. Samostatne sú uvedené ceny služieb podľa toho, či sú používané v rámci predplatených minút alebo nad rámec predplatených minút.

Podľa článku 11.6 všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko uskutočňuje vyúčtovanie cien za poskytované služby účastníkovi v zmysle platného cenníka v pravidelne stanovených lehotách. Táto lehota je zúčtovacím obdobím, ktoré priraduje spoločnosť Orange Slovensko konkrétnemu účastníkovi. Zúčtovacie obdobie priradené účastníkovi začne plynúť od dátumu vykonania prvého odpočtu poskytovaných služieb konkrétnemu účastníkovi a nepresiahne 31 za sebou idúcich kalendárnych dní. Zúčtovacie obdobie priradené konkrétnemu účastníkovi spoločnosťou Orange Slovensko platí po celé obdobie platnosti zmluvy.

Podľa článku 11.8 všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko po skončení zúčtovacieho obdobia priradeného účastníkovi vyhotoví vyúčtovací doklad alebo faktúru, ak povinnosť vyhotoviť faktúru vyplýva z príslušných právnych predpisov, (ďalej vyúčtovací doklad a faktúra spolu len ako „faktúra“), ktorou vyúčtuje ceny poskytnutých služieb počas zúčtovacieho obdobia vrátane súm zaplatených účastníkom ako zábezpeka na cenu za poskytnuté služby. Cenu služby roaming, ktorú z technických príčin nebolo možné vyúčtovať po skončení zúčtovacieho obdobia priradeného účastníkovi, vyúčtuje spoločnosť Orange Slovensko dodatočne, najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia priradeného účastníkovi, v ktorom služba roaming bola poskytnutá. Lehota splatnosti faktúry, ktorá je daňovým dokladom, je 14 dní odo dňa jej vystavenia. Účastník a spoločnosť Orange Slovensko sa môžu dohodnúť na doručovaní elektronickej formy faktúry a elektronickej forme doručovania faktúry.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi, najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia.

V súlade s týmito ustanoveniami žalobca faktúrami, ktorých kópie predložil súdu spolu so žalobou, vyúčtoval žalobcovi cenu poskytnutých služieb za obdobie od 2011/03 do 2011/06 v celkovej výške 159,16 EUR. Žalovaný na pojednávaní nárok žalobcu na zaplatenie ceny služieb v zmysle týchto faktúr uznal a aj vzhľadom na žalobcom predložené listinné dôkazy, najmä kópiu zmluvy a faktúr a popísaný postoj žalovaného, súd nemohol mať pochybnosti o tom, že žalobca, na základe uzavretej zmluvy o pripojení poskytol telekomunikačné služby žalovanému aj v období marec 2011 až jún 2011 a v zmysle zmluvne dohodnutej ceny (cenník žalobcu) žalovanému vznikla povinnosť žalobcovi zaplatiť cenu týchto služieb v ním tvrdenej výške 159,16 EUR. Po zistení, že tento nárok nie je prípadne založený na neprijateľných zmluvných podmienkach z pohľadu ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka, uložil žalovanému povinnosť túto cenu služieb zaplatiť.

Žalobca okrem zaplatenia ceny služieb vo výške 159,16 EUR žiadal žalovanému uložiť aj povinnosť zaplatiť mu úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne z dlžnej sumy od 5.8.2011 do zaplatenia a to v súlade so všeobecnými podmienkami článok 11 bod 11.14 počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku zo dňa 21.7.2011.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení po 1.1.2009 (§ 10a nariadenia) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Žalovaný cenu služieb sa vo všeobecných podmienkach zaviazal platiť v lehote uvedenej na príslušnej faktúre (bod 11.12 všeobecných podmienok), pričom ako bolo uvedené skôr v prípade ceny služieb za obdobie 2011/03 - 2011/06 v celkovej sume 159,16 EUR tak neurobil až doposiaľ. Dňom nasledujúcim po dni uvedenom v tej ktorej faktúre ako deň splatnosti, sa tak žalovaný dostal do omeškania a žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Žalobca v žalobe však počiatok omeškania určil až na deň nasledujúci po dni konca dodatočnej lehoty, v ktorej žalobca výzvou zo dňa 21.7.2011 vyzval žalovaného cenu služieb zaplatiť, teda dňom 5.8.2011. Súd z dôvodov ustanovenia § 153 ods. 2 O.s.p. takto určený deň počiatku omeškania nemohol prekročiť a tak ustálil, že žalovaný so zaplatením ceny služieb vo výške 159,16 EUR je od 5.8.2011 doposiaľ v omeškaní.

Žalobca so žalovaným vo všeobecných podmienkach (čl. 11 bod 11.15) dohodli pre prípad omeškania žalovaného so zaplatením ceny služieb úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne. Takto zmluvne dohodnutý úrok z omeškania však žalobcovi nie je možné priznať, lebo v takomto prípade by výška úroku z omeškania bola v rozpore s citovaným ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a tým aj ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nakoniec aj keď žalobca v žalobe sa na citovanú dohodu odvoláva, výšku úroku z omeškania žiada priznať v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení v čase vzniku omeškania a tak súd po zistení, že žalobcom žiadaná výška úroku z omeškania je v zhode s citovanými zákonnými ustanoveniami a úrokovou sadzbou uplatňovanou ECB v čase vzniku omeškania žalovaného, žalobcovi úrok z omeškania priznal v ním žiadanej výške.

Vychádzajúc z uvedeného súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 159,16 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne od 5.8.2011 do zaplatenia, v lehote 3 dní po právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol.

Žalobca podanou žalobou sa okrem zaplatenia ceny služieb vo výške 159,16 EUR domáha tiež zaplatenia 1,33 EUR za upomienku a náhrady škody vo výške 248,59 EUR.

Nárok na zaplatenie, zrejme poplatku za upomienku vo výške 1,33 EUR, ktorý žalovanému fakturoval faktúrou číslo 5123827271 zo dňa 24.5.2011 žalobca vôbec neodôvodnil. Tento nárok nemožno pritom vyvodiť ani zo žalobcom predložených listinných dôkazov, najmä zo zmlúv o pripojení a všeobecných podmienok a tak súd tento žalobcom uplatnený nárok bol nútený, v zhode s návrhom vedľajšieho účastníka, zamietnuť.

Žalobu žalobcu bolo potrebné zamietnuť aj v časti o náhradu škody vo výške 248,59 EUR.

Podľa § 420 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Vychádzajúc zo žaloby žalobcu, žalobca škodu na svojej strane vidí ako rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilného telefónu, ktorý žalovanému odpredal na základe dodatku k zmluve o pripojení a zavinenie žalovaného v tom, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby

(tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. S týmito skutkovými závermi nie je možné súhlasiť.

V zhode so žalobcom súd konštatuje, že žalobca odpredal žalovanému mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie typu Nokia 6120 classic za kúpnu cenu 0,03 EUR, (1,- SKK), ktorého bežná spotrebiteľská cena podľa dodatku k zmluve o pripojení č. P. mala byť 248,62 EUR. Rovnako zodpovedá skutočnosti, že v už uvedenom dodatku k zmluve o pripojení sa žalovaný zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku a okrem iného po celú túto dobu, t. j. tzv. dobu viazanosti používať služby poskytované žalobcom v rozsahu programov uvedených v dodatkoch a riadne a včas platiť cenu týchto služieb. Napriek uvedenému súd na rozdiel od žalobcu nemohol vyvodiť záver, že žalobcovi vznikla škoda, za ktorú by žalovaný niesol zodpovednosť v zmysle citovaného ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka a z tohto dôvodu by bol škodu žalobcovi, v ním tvrdenom rozsahu, povinný nahradiť (v tejto súvislosti je nutné uviesť, že samotný žalobca v žalobe ale ani v priebehu konania svoj nárok o náhradu škody právne neodôvodnil a tak súd sa môže iba domnievať, že žalobca svoj nárok o náhradu škody právne opiera o súdom citované ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka).

Právny úkon, obsahom ktorého bol predaj mobilného telefónu má nesporne všetky znaky kúpnopredajnej zmluvy upravenej v ustanovení § 588 a násl. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 588 Občianskeho zákonníka z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa § 589 Občianskeho zákonníka cenu treba dojednať v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, inak je zmluva neplatná podľa § 40a.

Občianskoprávne záväzkové vzťahy sú v princípe založené na zmluvnej voľnosti a tak je tomu aj v prípade kúpnej zmluvy, včítane jej esenciálnej náležitosti - kúpnej ceny. Dohoda o výške kúpnej ceny za žalobcom odpredávaný a žalovaným kupovaný mobilný telefón bola na vôli zmluvných strán, lebo všeobecne záväzný právny predpis kúpnu cenu pre tento prípad neupravuje a pokiaľ žalobca ako predávajúci ponúkol žalovanému ako kupujúcemu tento tovar za cenu nižšiu ako ho obvykle predával a žalovaný túto ponuku prijal a takto dohodnutú cenu zaplatil, žalovaný tým žalobcovi nemohol spôsobiť škodu porušením svojich právnych povinností, za ktorú by niesol zodpovednosť. Ak predajom mobilného telefónu za cenu nižšiu ako obvyklú by aj žalobcovi škoda prípadne vznikla, nemožno vyvodiť záver, žeby za daných okolností, za ktorých k ich predaju došlo, za takúto škodu niesol žalovaný zodpovednosť, lebo nemožno vyvodiť ani záver, aby ku škode došlo porušením právnych povinností žalovaným. Takúto prípadnú škodu musí znášať sám žalobca, ktorý v rámci svojich marketingových praktík a zrejme v snahe byť úspešnejší v rámci konkurenčného boja na trhu mobilných operátorov zvolil taký postup, ktorý môže byť spojený aj s rizikom straty (škody). Z listinných dôkazov žalobcom predložených súdu totiž nemožno vyvodiť prípadný záväzok žalovaného, že v prípade ak žalobcom zvolený marketingový postup sa ukáže ako nesprávny, žalovaný bude prípadnú stratu žalobcu vyjadrenú rozdielom „bežnej spotrebiteľskej ceny“ mobilného telefónu a „akciovej ceny“ sanovať.

Predpokladom zodpovednosti žalovaného za škodu, v zmysle citovaného § 420 Občianskeho zákonníka, je také konanie, alebo nečinnosť žalovaného, ktorým by porušil svoje právne povinnosti a príčinná súvislosť medzi týmto porušením a škodou.

Vychádzajúc zo žaloby žalobcu, žalobca porušenie právnych povinností žalovaným vidí v porušení záväzku zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a tým aj záväzku používať ním poskytované služby a za tieto platiť zmluvne dohodnutú cenu.

Už v predchádzajúcej časti tohto rozsudku súd konštatoval, že nemá pochybnosti o záväzku žalovaného zotrvať so žalobcom v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov od uzavretia dodatku k zmluve o pripojení, na základe ktorého žalobca žalovanému odpredal mobilný telefón a po celú túto dobu využívať zmluvne dohodnuté služby poskytované žalobcom a platiť za ne zmluvne dohodnutú cenu. Ako vyplýva zo žalobcom predloženého písomného vyhotovenia dodatku k zmluve o pripojení číslo P., dodatok bol uzavretý dňa 26.9.2008 a tak doba viazanosti uplynula dňa 26.9.2010. Žalobca síce v žalobe uviedol, že žalovanému bola predĺžená zmluvná viazanosť v súlade s dodatkom k zmluve čl. 2 bod 2.6 dodatku a spolu so žalobou predložil intranetové záznamy, podľa ktorých doba viazanosti mala byť najprv predĺžená do 3.11.2010 na základe požiadavky zo dňa 18.9.2009 a následne podľa požiadavky zo dňa 3.11.2010 mala byť predĺžená do 22.9.2011, no toto svoje tvrdenie ničím neodôvodnil, nespresnil, žalovaný na pojednávaní predĺženie doby viazanosti poprel a tak súd konštatuje, že žalobca nepreukázal, aby žalovaný svoju povinnosť platiť cenu služieb poskytovaných žalobcom porušil v dobe viazanosti, lebo k porušeniu povinnosti žalovaného platiť cenu služieb došlo v období marec 2011 až jún 2011 a doba viazanosti podľa dodatku k zmluve o pripojení uplynula dňa 26.9.2010.

Nehľadiac však na uvedené, t. j. aj v prípade, keď by žalobca preukázal, že k porušeniu povinnosti žalovaným platiť cenu služieb došlo v období viazanosti, nebolo by možné vyvodiť príčinnú súvislosť medzi týmto porušením povinnosti žalovaným a vznikom škody na strane žalobcu. Medzi porušením tohto záväzku žalovaným a škodou, ktorá mala vzniknúť žalobcovi podľa jeho tvrdenia, totiž súd nevidí žiadnu príčinnú súvislosť. Ide o dva samostatné, skutkovo i právne oddelené nároky.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p. Návrh na náhradu trov konania podal žalobca. Právo na náhradu trov konania však žalobcovi nevzniklo, lebo žalobca sa v konaní domáhal peňažného nároku vo výške 409,08 EUR, súdom mu bolo priznané peňažné plnenie vo výške 159,16 EUR a tak žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 38,91 % a neúspešný v rozsahu 61,09 %, čím neúspech prevažoval o 22,18 % jeho úspech. Žalovaný návrh na náhradu trov konania nepodal, preto mu náhradu trov konania nebolo možné priznať. Súd preto vyslovil, že žalobcovi a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Návrh na náhradu trov konania podal v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. vedľajší účastník a to podaním zo dňa 10.6.2013, v ktorom trovy konania na strane vedľajšieho účastníka vyčíslil vo výške 75,38 EUR s tým, že za základ svojho nároku vzal ním namietanú časť žalobcom uplatňovaného nároku, rovnajúcu sa žalobcom uplatňovanej náhrady škody vo výške 248,59 EUR a poplatku za oneskorenú platbu vo výške 1,33 EUR.

Vzhľadom na ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník, nemôže byť sporu o tom, že aj vedľajšiemu účastníkovi za splnenie podmienok podľa § 142 O.s.p. a násl., včítane podmienok podľa § 151 O.s.p. vzniká právo na náhradu trov konania.

Ako už súd uviedol, vedľajší účastník pri vyčíslení svojho nároku na náhradu trov konania za jeho základ podľa § 9 vyhl. č. 655/2004 Z.z. za tarifnú hodnotu veci pre výpočet trov konania na jeho strane vzal výšku nároku na náhradu škody a poplatku za oneskorenú platbu v celkovej výške 249,92 EUR, t. j. hodnota tej časti žalobcom uplatňovaného nároku, ktorú vedľajší účastník v mene žalovaného namietal.

Vzhľadom na rozhodovaciu prax odvolacieho súdu a skutočnosť, že ide o nároky so samostatným skutkovým a právnym základom, súd v zhode s vedľajším účastníkom za tarifnú hodnotu veci pre výpočet trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka vzal výšku žalobcom uplatňovaného nároku na náhradu škody a poplatku za oneskorenú platbu, teda sumu 249,92 EUR. Pri tejto tarifnej hodnote veci právnomu zástupcovi žalobcu patrí podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. tarifná odmena vo výške 29,88 EUR a to za dva úkony právnej služby: 1./ prevzatie a príprava zastúpenia a 2./ písomné podanie zo dňa 10.6.2013 a podľa § 16 ods. 3 vyhlášky režijný paušál za uvedené úkony po 7,81 EUR, spolu 75,38 EUR. Žalobca je tak povinný vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, ktorý vo vzťahu k týmto dvom žalobcom uplatňovaným nárokom bol úspešný, na trovách konania zaplatiť 75,38 EUR.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).